ইন্টিকাবুৰ ৰহমানৰ কবিতা

সাঁকো

বন্ধুক ক’লোঁ
সপোনৰ বাটত জেওৰা নিদিবা
এখন দলঙৰহে প্ৰয়োজন।
ৰাৱণক বধিবলৈ
বানৰ সেনাই
বনোৱা সাঁকোৰ দৰে।

সপোন

ডাৱৰৰ মাজত
লুকাই থকা সপোনবোৰে
আন্ধাৰ পোহৰৰদৰে
মাজে মাজে
ভুমুকি মাৰে।
কাছৰ মুৰটোৰ দৰে।